

LANDBOUW-ECONOMISCH INSTITUUT
's-GRAVENHAGE

8826822

XIIth INTERNATIONAL CONFERENCE OF AGRICULTURAL ECONOMISTS

Bewogenheid met het schamele leven van menige boerenbevolking en het geloof daarin verbetering te kunnen brengen door onderzoek en voorlichting hebben de heer en mevrouw Elmhirst ertoe gebracht in 1925 een wat vervallen landgoed te kopen - Dartington, bij Totnes, Devon in Zuid-Engeland - waar zij wilden proberen onderwijs en onderzoek te combineren met een commerciële ontwikkeling van de buitenplaats. Zij kenden niet alleen de landbouw in Europa, maar ook die in Mesopotamië, India, China, de Philippijnen en de U.S.A. Zij zagen barrières van angst de landen omringen en het onderling contact bemoeilijken. Zij hoopten dat Dartington een centrum zou worden waar mensen van verschillende herkomst bijeen zouden komen om ideeën en ervaringen uit te wisselen.

Op voorstel van Dr. Zadd van Cornell University, toen gast-medewerker van Elmhirst, kwamen in 1928 enkele van de deelnemers aan de nationaal georiënteerde Agricultural Economists Conference in Oxford, na afloop van die conferentie te Dartington bijeen, ten einde te bespreken wat gedaan zou kunnen worden om werkers in verschillende landen in nauwer contact met elkaar te brengen. Daaruit werd het plan voor een internationale landbouw-economische conferentie geboren. Mede dank zij de gastvrijheid van de heer en mevrouw Elmhirst werd het mogelijk van 26 augustus tot 6 september 1929 50 landbouweconomen uit 12 landen te doen deelnemen aan die eerste International Conference of Agricultural Economists in Dartington 1).

Het intensieve ongedwongen contact en de diepgaande gedachtewisseling over vraagstukken die ieders belangstelling hadden, heeft men als bijzonder vruchtbaar ervaren. Tijdens die bijeenkomst nodigde prof. Warren van Cornell University de deelnemers uit het volgende jaar in Ithaca te komen. Tijdens deze tweede bijeenkomst in 1930 heeft men door het opstellen van een "Constitution of the International Conference of Agricultural Economists", dat minimum aan regels

1) Proceedings of the first international conference of Agricultural Economists. pg. V.

opgesteld, dat men onmisbaar achtte voor het bereiken van periodiek en zo vruchtbaar mogelijk contact.

De voornaamste regels waren:

1. The name of the organization shall be The International Conference of Agricultural Economists.
2. The object of the Conference is that of fostering the development of the sciences of agricultural economics and of furthering the application of the results of economic investigations of agricultural processes and agricultural organization in the improvement of economic and social conditions relating to agriculture and rural life.
3. Meetings shall be held at a time and place determined by the Council. Not two successive meetings shall be held in any one country 1).

Elmhirst werd tot President van de organisatie gekozen. Het aantal deelnemers was in 1930 ruim 3maal zoveel als in 1929.

Voor de derde conferentie, in 1934, was Duitsland gastheer. Nationale en internationale politiek was het actuele thema voor deze in het diepst van de depressie gehouden bijeenkomst. Opnieuw is men enthousiast over dit contact.

"It is one of the most valuable characteristics of the I.C.A.E. that, while the subjects with which it has to deal have come more and more within the sphere of politics and government control in recent years, its membership is composed of individuals and academic societies, and not of official representatives of governments, although the Conference numbers several past and present Ministers of agriculture and many distinguished public officials among its members" 2).

Deze wat informele en persoonlijke sfeer is gebleven ondanks het feit, dat het aantal deelnemers bij wel haast elke volgende conferentie groter was dan van de voorafgaande en bezoekers uit landen achter het ijzeren gordijn aan de inleidingen en discussies

1) Proceedings of the 2nd I.C.A.E. pg. 1053 The Collegiate Press Wisconsin 1930.

2) Proceedings of the 3rd I.C.A.E. pg. V. Oxford Univ. Press 1935.

deelnemen. Sinds 1949 komt men om de drie jaar bijeen; in 1961 in Guernavaca (Mexico) met als centraal thema The role of agriculture in economic development en nu voor de 12e Conferentie in Lyon, waar de inleidingen en discussies gegroepeerd zijn om het thema "Disparities in the Pace and Form of Agricultural and Rural Development".

Op het ogenblik zal het aantal landen, dat leden telt, ca. 70 bedragen en het ledenaantal de 700 wel zijn gepasseerd.

500 leden waren in Lyon aanwezig, ongeteld de gasten die de besprekingen bijwoonden en de echtgenotes, etc. voor wie onderdak en ontspanning geregeld moest worden.

Dat onder deze omstandigheden van een van de oude doeleinden "elkaar leren kennen" niet zo heel veel terecht kan komen is begrijpelijk. Maar nog steeds biedt de conferentie een unieke gelegenheid tot een persoonlijk contact te komen met die lieden die men graag beter zou leren kennen en waarmee men mondeling het een en ander zou willen bespreken. Ook het horen van inleiders en debaters, die men niet of nauwelijks kende en toevallige gesprekken buiten de vergaderuren kunnen leiden en hebben geleid tot vruchtbare contacten en stimulerende ideeën. Inderdaad zijn dit positieve kanten van zo'n ontmoeting ook al is het een bijeenkomst van honderden mensen uit tientallen landen. Maar wij moeten oppassen de waarde hiervan niet te overschatten. In feite zien wij, dat van de rijke mogelijkheden tot nieuwe of diepere kennismaking niet het optimale gebruik wordt gemaakt. Vrijwel ieder heeft onder de talrijke aanwezigen wel enige goede bekenden, vaak landgenoten. Te velen zijn er die in de 10 conferentiedagen zich blijven bewegen binnen hun kleine kring goede bekenden. Zij die in "groepen van bekenden" leven laten niet alleen voor zich zelf goede mogelijkheden voor nieuwe contacten voorbijgaan, maar bemoeilijken dit tegelijkertijd voor anderen, die daar wel prijs op stellen; niet alleen omdat zij zelf passief zijn in het kennismakingsproces, maar minstens evenzeer omdat de actieve kennismaker, zo niet uit verlegenheid dan toch uit beleefdheid, er niet gemakkelijk toe komt zich te begeven in een kring die zo kennelijk "onder elkaar is".

Ik vrees, dat met de grote deelneming aan de conferenties het doel "elkaar leren kennen" voorbij is geschoten.

Ook inleidingen voor en discussies in plenaire vergaderingen scheppen geen gunstig milieu voor kennismaking. Mede met het oog hierop is het een toe te juichen gebruik geworden een deel van de conferentietijd te besteden aan groepsdiscussies over verschillende aspecten van het centrale thema. De organisatoren stellen vast welke onderwerpen in de verschillende groepen behandeld moeten worden. De leden dienen drie groepen aan te geven waarvoor zij de meeste belangstelling hebben. De organisatoren slagen er daardoor in groepen te creëren met een niet te zeer uiteenlopend aantal deelnemers en een goede heterogeniteit van nationaliteit en deskundigheid.

Van te voren zijn voor elke groep een voorzitter en secretaris en twee "adviseurs" uitgenodigd om de discussies te leiden en te stimuleren. Zoals ik hiervoor reeds zei: het centrale thema van de 12e conferentie was dispariteiten in tempo en vorm van de ontwikkeling van de landbouw en het platteland.

Vanuit deze gezichtshoek moesten 13 aspecten worden besproken, waarvan sommige weer waren onderverdeeld.

1. Landbouwpolitiek, onderverdeeld in
 - a. de Franse landbouwpolitiek
 - b. agrarische politiek in ontwikkelingslanden
 - c. idem in ontwikkelde landen
 - d. prijs- en inkomenspolitiek
 - e. internationale handelspolitiek
2. Produktieproblemen in ontwikkelingslanden en ontwikkelde landen.
3. Afzetproblemen met dezelfde subgroepen
4. Pachtproblemen
5. Agrarisch krediet
6. Coöperatie
7. Ontwikkeling van plattelandsgemeenschappen
- 8 en 9. Voorlichting en onderwijs
10. Onderzoekmethoden.

- a. toepassing van de econometrie in de landbouw
 - b. coördinatie van economisch en technisch onderzoek
11. Agrarische statistiek
- a. verzameling en verwerking van gegevens
 - b. analyse en gebruik
12. Economische aspecten van de consumptie
13. Ontwikkeling en benutting van hulpbronnen

In vijf gevallen werd een zelfde onderwerp behandeld in een Frans sprekende en in een Engels sprekende groep. In de overige gevallen was Engels de discussietaal.

Een morgen, vier middagen en een avond (waaronder een zondagmiddag en avond!) waren aan groepsbesprekingen gewijd. Op de laatste dag bracht in een plenaire vergadering iedere voorzitter verslag uit van de besprekingen in zijn groep. Het was niet nodig dat men tot oplossingen of slechts "algemene conclusies" was gekomen. Gedachtenwisseling en daardoor elkaar en elkaars problemen leren kennen was de hoofdzaak.

In acht plenaire morgen- en middagzittingen hielden 16 sprekers inleidingen die altijd met minstens een van de in de groepen te behandelen onderwerpen verband hielden. Elke inleider kon zeker zijn van twee opponenten, omdat die van tevoren daartoe waren uitgenodigd. De tekst van de inleidingen werd bij het begin van de conferentie aan de deelnemers uitgereikt. Vier waren al enige weken voordien in een speciaal nummer van het "International Journal of agrarian affairs" (mei 1964) aan de deelnemers toegezonden.

Haberler was na de welkomsrede van voorzitter Westermarck (een Fin) de eerste spreker. Onder de titel "An assessment of the current relevance of the theory of comparative advantage to agricultural production and trade" gaf hij een resumé van hetgeen hij in zijn artikel in "Agrarian Affairs" al had gesteld. En zoals men van Haberler verwachten mocht: compact en helder, zich concentrerend op de essentialia. Hij was het niet eens met de velen die tegenwoordig een scherpe tegenstelling zien tussen de theorie van de (internationale)

handel en de groeitheorie. Zijn artikel eindigde aldus: "It has become fashionable to see a sharp conflict between trade-theory and growth theory and to assert that contradictory conclusions concerning development policy can be derived from these two approaches. It is argued in the present paper that the conflict disappears if trade theory is qualified or amended so as to take into account the possibility of external economics mentioned above. Thus the overall conclusion is that the theory of comparative advantage applies to the modern world including modern agriculture".

D.K. Britton, hoogleraar aan de Nottingham University en M.R. Savary van de International Federation of Agricultural Producers waren de "georganiseerde" opponenten.

Britton was teleurgesteld, dat Haberler niet had nagegaan in hoeverre de handelspatronen van de werkelijkheid in overeenstemming zijn met de leer van de comparatieve kosten. Dat de leer van de comparatieve kosten bij Haberler's veronderstelling past in de algemene theorie - is gelukkig voor de theorie -, maar voldoet niet aan de eis die Haberler zelf stelt, dat de theorie een werkelijkheid verklarende waarde moet hebben.

Verder wees Britton erop dat Haberler sprak over een wereld waarin overheidsingrijpen vrijwel ontbreekt. Maar wat hebben wij daaraan nu de werkelijkheid een wereld is waarin het overheidsingrijpen een zeer belangrijke rol speelt.

Zijn derde punt van kritiek was, dat "disguised unemployment", zo door Haberler gedefinieerd werd dat er in de werkelijkheid vrijwel geen "disguised unemployment" is. Maar men mag uit sociale overwegingen alleen al geen overeenkomst zien tussen een maaidorser die slechts een paar weken per jaar wordt gebruikt en toch verantwoord is en een man, die door zijn beschikbaarheid in het hoogseizoen de produktie verhoogt maar de rest van het jaar geen werk heeft, dat niet evengoed door de overige arbeidskrachten op het bedrijf gedaan had kunnen worden.

Tenslotte achtte hij de wijze waarop Haberler de statatica en de dynamica met elkaar trachtte te verzoenen, niet verantwoord. Vergelijking met de 19e eeuw gaat niet op. De veranderingen in technologie en kosten- en opbrengstenveranderingen gaan zo snel tegenwoordig, dat de landbouwer die zich probeert aan te passen aan de gewijzigde omstandigheden een goede kans loopt alweer verouderd te zijn als hij zijn aanpassingsproces voltooid heeft.

Ook Savary maakte belangwekkende opmerkingen over Haberler's inleiding. Het zou te ver gaan zo hier te herhalen.

Ik heb wat uitvoeriger aandacht geschonken aan Britton's interessante vragen en opmerkingen om te laten zien tot welke belangwekkende discussie zij alleen al hadden kunnen leiden. Maar na Savary kregen nog zeker zes personen gelegenheid in 3 à 5 minuten hoogstens hun opmerkingen te maken. Soms slaagde de voorzitter erin de sprekers, binnen deze limiet te houden.

Nu weet ik wel, dat van een conferentie als deze niet verwacht mag worden dat vaklieden tot overeenstemming komen. Ik wil wel geloven, dat het heel belangrijk is voor verbetering van de internationale gedachtenwisseling en "elkaar leren kennen", dat ruime gelegenheid wordt geboden tot "opmerkingen en vragen". Toch vraag ik mij af of ook hier het doel niet voorbij geschoten wordt, als inleidingen, kritieken en vragen zo overvloedig worden, dat voor een enigszins adequate beantwoording onvoldoende tijd overblijft, laat staan voor een dupliek.

Het heeft geen zin dat ik hier in ga op de vaak voortreffelijke voordrachten van volgende inleiders. Ik denk hierbij aan Lamartine Yates, die als onderwerp had "Need agriculture be disadvantaged in a growing world", aan Weinschenk, die een overzicht gaf van "Recent application of quantitative methods in agricultural economics", aan Klatzmann, die de problemen besprak verbonden aan een "Evaluation de la contribution des petites régions au produit national brut". Het heeft evenmin zin dat ik hier inga op de intelligente commentaren van Heady en Renborg op Weinschenk's voordracht, van

Horring en Thornton op Klatzmann's inleiding enz. Zij zullen, evenals de soms minder intelligente en minder ter zake doende opmerkingen en vragen van andere deelnemers, gepubliceerd worden in de te zijnder tijd verschijnende "Proceedings of the XIIth International Conference".

Hoe ging het nu in de discussiegroepen? Daarover waren geen lezingen voorbereid. Men moest onder elkaar uitmaken waarover men wilde spreken en zelf maar zien hoe ver of men kon komen.

Hoe de voorzitter de groep tot een goede discussie kon krijgen werd uiteengezet in een speciale bijeenkomst voor discussiegroepvoorzitters, secretarissen en adviseurs.

Het recept kwam hierop neer:

1. laat ieder lid van de groep in het kort vertellen (3 min) wie hij is, wat hij doet, waarom hij voorkeur heeft voor zijn discussiegroep, wat hij voor werkzaamheden gedaan heeft met betrekking tot het door de groep te bespreken onderwerp, resp. op dat terrein denkt te gaan doen;
2. laat ieder van de leden aangeven over welke onderdelen van het werkterrein van de groep hij gaarne discussie zou zijn;
3. zorg dat men zich niet te veel op zijpaden gaat begeven of stokpaardjes blijft berijden;
4. probeer uit de gewenste onderdelen voor discussie een werkprogramma op te stellen, zorg dat de tijd harmonisch over dit programma wordt verdeeld en maak van de bespreking van de onderdelen een samenvatting al of niet met "aanbevelingen".

Dit systeem van voorbereiding van de discussies heeft in het algemeen goed gewerkt. Men leert elkaar al direct wat kennen doordat bij het begin ieder iets over zichzelf vertelt. Een ieder vindt een of meer punten, waarvoor hij bijzondere belangstelling heeft terug in het werkprogramma.

De groep waar ik deel van uitmaakte, agrarische handelspolitiek, had een goede heterogeniteit in ervaring, leeftijd en activiteiten.

Onze groep heeft wat de nationaliteiten betreft geen representatief beeld van de conferentie in zijn geheel te zien gegeven.

8 Amerikanen	2 Nederlanders
3 Australiërs	1 Duitser
1 Canadees	1 Israëliër
1 Brit	1 van Uganda
2 Fransen	1 Columbiaan

De betekenis die "nationaliteit" voor de discussie zou kunnen hebben werd vaak echter overschaduwd door de betekenis van de functie die men bekleedde. Zo waren er van de 8 Amerikanen, 2 werkzaam bij resp. F.A.O. en O.E.C.D., 4 verbonden aan universiteiten, 1 internationaal onderhandelaar, 1 regeringsadviseur.

Naar aanleiding van de wensen voor bespreking en de commentaren daarop tijdens de eerste bijeenkomst, konden de secretaris en een van de adviseurs bij het begin van de 2e zitting het volgende programma aan de groep voorleggen.

DISCUSSION GROUP

INTERNATIONAL TRADE POLICY

1. Criteria for judging trade policy

What should be the objective of agricultural trade policy?

- a. Free trade - Comparative advantage as a guide to optimum allocation of resources;
- b. production geared to demand - some form of world planning.

2. National and domestic policies effecting trade and their effectiveness.

- a. National and domestic protective devices applied at the border - tariffs, price supports, prohibition, mixing arrangements, exchange control, import licencing, consumer taxes, quotas, etc.;
- b. export subsidies of various types;
- c. currency revaluation and credit arrangements;
- d. state trading.

3. International arrangements affecting trade.
 - a. International commodity arrangements;
 - multilateral and more restricted agreements;
 - questions of access, market sharing;
 - b. regional trading blocs. EEC etc.;
 - c. role of international agencies
 - trade negotiations in GATT etc...;
 - d. other proposals - The Pisani Plan etc...
4. Trade and Development
 - a. Trade as an aid to development;
 - b. food aid;
 - c. compensatory financing;
 - d. investment
5. Conflicts of interest
 - a. conflicts between domestic agricultural policies and international trade policies
 - b. conflicts between underdeveloped countries and economically advanced countries
6. Future developments in Trade and Trade Policy
 - a. Forecasting future trends in trade
 - studies of market potential
 - studies of supply responses - shifts in trading patterns
 - b. possible alternative approaches to international trade problems.

Het zou te ver voeren en een onevenwichtige aandacht vragen voor de groep "trade policy" als ik hier een uitvoerig verslag gaf van hetgeen de achtereenvolgende discussies aan resultaat opleverden. Om toch enig idee te geven van het soort resultaten dat de gedachtenwisseling voortbracht, volgt nu de samenvatting van de eerste echte discussiemiddag, zoals die de volgende dag aan de leden werd voorgelegd.

CONCLUSION OF THE SECOND SESSION OF THE INTERNATIONAL
TRADE POLICY GROUP ON AUGUST 27th

Topic: National and domestic policies effecting agricultural trade and their affectiveness.

1. The group did not see a difference of fundamental importance between import levies, export subsidies deficiency payments and other devices with protective influences on agricultural trade. Even restitution of levies payed on raw material, which were considered to be used in export goods did in many cases have the protective character of an export subsidy.
2. The group considered it to be an important task of economists to answer the question how to measure protection.

The group was aware of the difficulties in measurement in cases of quotas, prohibitions, etc. but thought it was worth to try to find rather global methods, which could give a rough indication of the differences and the development in their degree of protection.

Comparison of what farmers would have received for their products if sold at world market prices with the amount they received actually could be an idea for tackling the problem. It was agreed that the way in which world market prices were defined would be of main importance.

3. Do international considerations impose limitations on the Policies? The group concluded that limitations may be self imposed (eg. a nation may decide not to sell so cheaply as to subsidise foreign consumers) or the limitations may result from negotiations between nations.
4. Dealing with the problem of protection devices the group wished to make a distinction between political and economic reasons of justification.

As for the economic reasons the group thought it important to make a distinction between the impact of the various devices on production and producers incomers on one hand, and the impact on consumption prices and trade on the other hand. As to the justification,

a correct and simple answer is that nations engage in these policies to protect domestic income and to earn or protect foreign exchange. At the same time it was recognized that the issue can be looked at from the point of view of the world as a whole, which raises many additional complications.

Further a nation's own policy can conceivably be internally inconsistent.

Het zijn geen verrassende conclusies. Maar wat mag men verwachten van een paar uur praten in een zo heterogene groep van ruim 20 personen? Gegeven de bescheiden verwachtingen die men zou mogen hebben, valt het resultaat niet tegen. In elk geval heeft men gelegenheid gehad in de discussie zijn meningen te vergelijken met die van anderen, heeft men meer begrip gekregen voor elkaars standpunt en soms oog gekregen voor problemen die men voordien niet zag, voor een manier om problemen aan te pakken, voor hypothesen ten aanzien van oorzaken resp. gevolgen van bepaalde verschijnselen of maatregelen.

In de laatste plenaire zitting van de conferentie doet iedere voorzitter van de discussiegroep verslag van de conclusies en aanbevelingen waartoe men in zijn groep kwam. Hij krijgt er 3 minuten tijd voor. Ook deze samenvattingen zullen in de komende Proceedings worden gepubliceerd.

Tenslotte dient het contact buiten de conferentiezalen nog genoemd te worden als een potentieel belangrijke vorm van "elkaar leren kennen" en mogelijkheid tot gedachtenwisseling.

Er is zeer verschillend gebruik van gemaakt; gedeeltelijk als gevolg van het feit, dat niet alle deelnemers konden worden ondergebracht in dezelfde gebouwen en niet allen bereid waren aan de gemeenschappelijke maaltijden deel te nemen.

Gelukkig was het wel mogelijk als men iemand per sé wilde spreken hem te vinden en een afspraak voor een rustig gesprek te maken. Daarnaast hadden toevallige contacten, zoals die tijdens de maaltijden of na afloop ontstonden vaak een charme en een waarde die soms het begin

van goede vriendschappen en nuttige contacten waren. In aansluiting op de conferentiedagen kan men een keuze doen uit een reeks excursies van 4 tot 7 dagen. Een groot deel van de deelnemers maakt van die mogelijkheid geen gebruik. Ook ik heb er ditmaal niet aan meegedaan. Toch kan men zich voorstellen, dat deze excursies, waarbij het aantal deelnemers betrekkelijk klein is, men de gehele dag in elkaars nabijheid is, de keuze van de excursie enige mate van gelijkgerichte belangstelling verraadt, een uitstekend middel zijn om elkaar beter te leren kennen.

Samenvattend mag men zeggen dat de Internationale Conferentie voor vele agrarische economen een nuttige gelegenheid is nieuwe inzichten, goede contacten en een beter begrip te krijgen. Daarenboven openen de 3-jaarlijkse conferenties voor velen een mogelijkheid kennis te maken met landen en volken die hen anders on- of minder bekend zouden zijn gebleven. Ook dat geeft verrijking van kennis en vaak een vreugde in het werk en de werkring die van positieve betekenis kan zijn voor de hoeveelheid en de kwaliteit van hun werk. Omdat er hoogstens enkele deelnemers zijn geweest, die de financiële consequenties van hun aan het congres bestede tijd, hun reis en hun verblijf geheel voor eigen rekening moesten nemen, blijft er ruimte voor twijfel over het antwoord op de vraag of degenen die uiteindelijk het congres in deze omvang hebben mogelijk gemaakt, voldaan kunnen zijn over de wijze waarop hun geld is besteed. Wie geneigd is wat snel een negatief antwoord te geven, doet er goed aan eerst nog te bedenken, dat dergelijke congressen mede er toe leiden dat een aantal deskundigen inleidingen, schrijven, die anders wellicht ongeschreven zouden zijn gebleven. De directe en indirecte invloed daarvan op het denken en doen van anderen kan van grote positieve betekenis zijn.

A. Kraal

AANTAL EN HERKOMST VAN DE INGESCHREVENEN VOOR DE
XIIIth INTERNATIONAL CONFERENCE OF AGRICULTURAL ECONOMISTS

Afrika	Unie van Zuid-Afrika	3	Ghana	6				
11 - 25			Marokko	4				
			Nigeria	4				
			7 overige	<u>8</u>	22			
Amerika	Canada	20	Argentinië	5				
15 - 200	U.S.A.	122	Brazilië	14				
			Columbia	6				
			Mexico	5				
			Peru	6				
			Venezuela	4				
			7 overige	<u>16</u>	56			
Azië	Israël	6	India	14				
13 - 60	Japan	10	Libanon	5				
			Pakistan	5				
			Taiwan	5				
			Thailand	5				
			6 overige	<u>10</u>	44			
Australië	Australië	10	Philippijnen		6			
3 - 18	Nieuw Zeeland	2						
Totaal	7	173	35		128			
Excl. Eur.								
42-30								
Europa	Duitsland	32	Griekenland	4	Oostenrijk	4	Hongarije	3
22 - 387	België	14	Ierland	5	Denemarken	8	Polen	5
	Frankrijk	91	Portugal	12	Finland	7	Roemenië	2
	Italië	47	Spanje	5	Noorwegen	3	Tj. Slow.	2
	Nederland	<u>10</u>	Turkije	3	Gr. Britt.	106	U.S.S.R.	<u>4</u>
	E.E.G.	194	Yoego Slavië	<u>8</u>	Zweden	7		<u>16</u>
				37	Zwitserland	<u>5</u>	140	

- N.B. 1. Het aantal ingeschrevenen dat niet kwam opdagen was vrij groot (150 à 200!).
2. Vele deelnemers waren niet uit hun vaderland vertrokken om de conferentie mee te maken, doch uit hun min of meer tijdelijke woonplaats elders (Parijs, Brussel, Rome, Genève, etc.).

PROGRAMME OF THE PLENARY SESSIONS

- G. Haberler Harvard University (U.S.A)
An assessment of the current relevance of the theory of comparative advantage to agricultural production and trade.
- G. Weinschenk Hohenheim Institut für Wirtschaftslehre des Landbaues (Germany)
Recent application of quantitative methods in agricultural economics.
- S. Kawano Institute of Oriental Culture (Japan)
Conflicts between local interests and national plans in relation to agricultural development.
- B.N. Ganguli Delhi University (India)
Population and migration factors affecting the pace of rural development.
- A. Dalisy Rural Reconstruction Movement (Philippines)
Assessing the contribution of investment in human resources in agricultural and rural development.
- C.P. Mc Meekan Banque Internationale de Reconstruction et de Développement
Co-ordinating economic and technical research in agriculture.
- S.H. Lane Ontario Agricultural College (Canada)
The growing dependance of commercial farming on ancillary industries.
- J.N. Lewis New England University (Australia)
Changing importance of land as a factor of production in farming.

